

[Holger Hansen.]

skal indeholde. Han har end ikke gjort noget forsøg på at klarlægge, hvilket hovedsigte han eller regeringen anslægger over for disse meget store problemer, som naturligvis ligger gemt i lovforslagets § 4. Man fristes til at sige, at bjerget endelig har barslet — og født en mus. Ministeren er vejet uden om at tage stilling til det, som er det egentlige i landsplanlægningen: hvorledes skal landets ressourcer udnyttes i forhold til hinanden, hvorledes skal hovedstadsområdet og de andre stærkt udviklede områder stilles i forhold til de mere svagt udviklede områder i landet?

Jeg lagde mærke til, at også den socialdemokratiske ordfører hr. Auken havde fundet ud af denne mangel ved ministerens forslag og forsøgte at gøre denne mangel til en dyd. Det tror jeg nu ikke hr. Auken slipper så let om ved.

I mit parti havde vi imødeset dette lovforslag med spænding. Vi havde regnet med, at ved fremsættelsen ville ministeren give udtryk for sin og regeringens målsætning med hensyn til den befolkningsmæssige fordeling i landet. Der er ikke med dette forslag rådet bod på den manglende overordnede planlægning. Vi synes ikke, det er en god løsning, ministeren har valgt med at stille i udsigt, at et ministerudvalg, når dette lovforslag er vedtaget, skal have den overordnede ledelse af planlægningen. Vi synes ikke, bestemmelserne i lovforslaget om, at boligministeren en gang om året skal give en redegørelse til folketingets udvalg for fysisk planlægning, er en rimelig måde at inddrage folketinget i disse problemer på, og det vil jeg dog også mene folketinget vil være enig med os i.

Man får det indtryk, at ministeren har overvejet disse problemer, har fundet dem vanskelige at løse og så er endt med at sige: nå ja, så gør vi ikke noget ved det, så lader vi det være, som det altid har været, nemlig at ministre kan træde sammen i et udvalg og udstikke de linjer, der skal udstikkes.

Sandfærdigvis må det erkendes, at der ikke er sket meget ved denne fremgangsmåde hidtil, som jo har været fremgangsmåden i det omfang, vi overhovedet har haft en landsplanlægning. Jeg tvivler på, at det vil blive bedre med denne lov. Vi tror ikke, det er en hensigtsmæssig måde at lede den

overordnede planlægning i samfundet på. Vi har fra venstre ikke lagt skjul på, at vi mener, opgaven er at søge udviklingen i det danske samfund decentraliseret, at søge en spredning af erhvervsliv og befolkning i det ganske land og altså at modarbejde den tendens, der har været tydelig igennem mange år, tendensen til en sammenklumpning af befolkningen i bestemte små områder af landet. Vi mener, at dette må være et overordnet hensyn i en planlægningspolitik, men jeg ser intetsteds hverken i lovforslagets bestemmelser eller i ministerens bemærkninger nogen egentlig stillingtagen til dette meget vigtige problem.

Ser vi på de allerseneeste års udvikling, som den er beskrevet bl. a. af landsplanudvalgets sekretariat, viser det sig, at væksten procentuelt i hovedstadsområdet er knap så stor, som den har været, men at de absolutte tal fortsat viser en meget kraftig vækst. Man må altså ikke forledes til at undervurdere betydningen af væksten i hovedstadsområdet på grund af de forholdsvis afdæmpede procenttilvækster. Den konstaterede tilvækst fra 1970 og til nu er på ca. 23.000, mens prognoser i 1968 for dette tidsrum viste ca. 19.000. Den absolutte tilvækst har altså været større end antaget. Det hører med i billedet, at den lidt mindre procentuelle tilvækst i hovedstadsområdet ikke nødvendigvis modsvares af en tilsvarende mindre erhvervslokalisering i dette område, idet mange fraflyttere blot flytter lidt uden for hovedstadsområdet for at finde et miljø, de hellere vil bo i. Man kan nævne Næstved, man kan nævne Ringsted, Holbæk osv. Der er ikke noget formål i at forsøge at forhindre mennesker i at flytte ud, men der er et formål i at forsøge at dreje udviklingen derhen, at erhvervsmulighederne følger med. Det må, synes vi i venstre, være et vigtigt formål i en overordnet planlægning.

Hvad er regeringens standpunkt til hovedstadsrådets udvikling? Vil regeringen acceptere en fortsat ubegrænset vækst, blot dreje den mod sydvest? Sådan har jeg måttet tolke de tilkendegivelser, der har været fra regeringen. I så fald er der jo ikke noget tilbage af statsministerens gode forsætter som DASF-formand og jo da også senere i hans nuværende høje embede.

Vi beklager meget, at boligministeren